

— Grimm: Siehe da deine Mutter, Marienbüchlein in 32 Predigt-Lesungen, broš. Din 37.80. — Svoboda: Die junge Kirche, broš. Din 16.80. — Galan: Die Welt für Christus, broš. Din 47. — Wo die Gottesmutter lebte, broš. 27 Din.

Cirilova knjigarna v Mariboru nudi naslednja dela: Sušteršič: Naš gozd, 40 Din. — Ingolič: Lukarji, povest, broš. 60 Din, vez. 70 Din. — Pregelj: Fantje na vasi, 20 moških zborov po narodnih motivih, broš. 16 Din. — Koliko sme odvetnik računati, knjižnica »Slov. gospodarja«, zvezek 7, 5 Din. — Storm-Pregelj: Jezdec na sčercu, novela, 12 Din. — Dr. Pregelj: Osnovne črte in književne teorije, broš. 24 Din. — Dr. Korošec-Dr. Krek: Zgodovina in sistem rimskega zasebnega prava, prvi zvezek, 1. snopič: Splošni nauki, viri, osebno in stvarno delo, vez. 116 Din. — Dr. ing. Vidmar: Moj pogled na svet, vez. 120 Din. — Nebeške rože 7. zvezek. Daruj se Bogu, broš. 20 Din. — Meško: Pasijon, 16 Din. — Gregorin: V času obiskanja, broš. 26 Din.

Obžalovanja vredni slučaji.

Mrtvi ukradeni uhani. Na Pobrežju pri Mariboru je bila zadnje dni na mrtvaškem odru Antonija Krojepe, žena pečarja. Ko se je mrliški paznik odstranil h pogrebu ravnatelja Ogrinca, je nekdo odvil Krojepevi uhane na mrtvaškem odru.

Vlom v mesnico. V Radvanju pri Mariboru je bilo vlomljeno v mesnico mesarja Mihaela Medveda. Vlomičci so prekopali zid in so odnesli iz notrajnosti mesnice 135 kg slanice, 6 prekajenih šunk, klobas in 490 Din gotovine. Skupna škoda znaša 3500 Din. Razkopavanje zidu se je izvršilo nemoteno, ker je mesnica obdana od visoke žive meje.

Dobrota je sirota. V Žikarcah pri Sv. Lenartu v Slov. goricah je prišlo med pijanimi fanti do pretepa. 23 letni posestniški sin Herman Bohač je skušal pretepače pomiriti. Vsi so padli po njem in pomirjevalca so prepeljali s prebito lobanjo v mariborsko bolnico.

Za 7000 Din usuja ukradel. Iz znane trgovine Jožefa Piriha v Ptujju je ukradel delavec Egidij Rudolf 25 kož boksa

in 150 parov podplatov v skupni vrednosti 7000 Din. Ukradeno blago je prodajal posestniku Avguštinu Carn v Cvetlin, ki ga je razpečaval pod ceno po Halozah.

Nezaslišana dejanja bolj hudobnega kot blaznega zločinca. Iz Vranskega smo prejeli z dne 25. marca naslednje poročilo: Lojtra Ivan, 35letni stepuh iz Zagorja ob Savi in uslužben nekje na Trojanah, je v noči napadel v Črnem grabnu pod Trojanami nekega Kamnika. Udaril ga je s sekuro po prsih tako, da mu je izsekal kos mesa. Težko ranjenega so takoj odpeljali v bolnico v Ljubljano. Po tem zločinu je zdivjal najprej po cesti proti Vranskem. Ob cesti je obsekal vsa mlada drevesa, katera je zasadila državna uprava. Močno poškodovana drevesa se bodo vsa posušila. Na Vranskem pri posestniku Javoršku je uničil cel sadovnjak in sicer 50 dreves. Cestnemu nadzorniku Lukmanu je posekal par dreves. Najemniku Kavčiču je s sekuro poškodoval na hiši okvire za okna, a ga je Kavčič pregnal, sicer bi mu bil napravil mnogo več škode. Iz Vranskega se je podal proti Bistrici, kjer je posekal pri Livku precej sadnega drevja. Iz Bistrice je krenil na Osredek. Tamkaj je napravil precej škode v sadovnjaku posestniku Presekarju. O pobesneli zlobi gre ljudski glas, da je bolj hudoben nego pa ob pravo pamet. Že enkrat je obsekal drevesa ob državni cesti in je bil radi tega obsojen. Zasačili so ga tudi pri tativinah. Na Vranskem je pobil v neki krčmi šipe. Popolnoma zdivjan ter nerazsoden postane v pijanosti. Po prestani kazni bodo morali nepoboljšljivega na pol norca in hudobo dati v kak zavod, sicer bo zopet strah in trepet za vse kraje od Trojan do Celja.

Cigani ukradli kmetu denar, katerega si je izposodil za poravnavo nujnega dolga. Posestnik Jože Arh na Okrogu v fari Vače nad Litijo si je izposodil od prijatelja 6000 Din, da bi poravnal v Ljubljani nujen dolg. Gospodar je zvečer denar prešteval, skozi okno so ga opazovali cigani in videli, kako in kam je shranil denar v predal omare. Kakor hitro je

Arh zaspal, so mu cigani izmaknili jurje in zginili v noč.

Slovenska Krajina.

Beltinci. 25. marca se je praznoval pri nas materinski dan. Odsek dekliškega prosvetnega društva »Dekliška zveza« je proslavil materinski dan. V dvorani g. Kreslina se je zbralo lepo število ljudi in prisostvovalo lepi akademiji. Na sporedu so bile deklamacije, govori, pevske točke in lepa igra. Akademija je uspele dobro in zaslužijo vsi sodelovalci vse priznanje.

Sobota. Pred kratkim se je vršila seja občinskega odbora. Obravnavale so se razne važne zadeve. Med drugim se je obravnavalo sledeče: 1. Za nabavo rešilnega avta se je darovalo 2000 Din. 2. Za prepotrebno kanalizacijo Aleksandrove ceste se je določil znesek 50.000 Din. 3. Načrti za »Delavski dom« so se v toliko preuredili, da se bo v dom vselilo sresko načelstvo. Šef borze dela si je načrt že osvojil. V celoti bo dolžina zgradbe 63 m ob Aleksandrovi cesti. V tej zgradbi se bodo napravili tudi prostori za delavsko zadrugo, kar je zelo pametna misel. 4. Sklenilo se je tudi, da mestna godba preide v vodstvo in upravo gasilske čete. — Pred kratkim je obiskal Soboto banovinski nadzornik iz Ljubljane g. Štrukelj. Ogleдал si je tukaj osnovno šolo in več šol na našem Goričkem. —

Pravi abesinski neguš, katerega je določil za naslednika Menelik Veliki, slaboumni Lidj Jeassu, je umrl pred 3 meseci v gorski trdnjavi Cara Mouleta pri mestu Harar. Sedajni cesar Abesinije je imel omenjenega vladarja zaprtega po raznih utrjenih postojankah 20 let, dokler ga ni odresila smrt suženjstva. Mati s prestola pahnjenega neguša Jeassu, mohamedanska princezinja Fatumata Abubakar, živi še dandanes s svojim drugim sinom v majhnem arabskem mestecu Tadžura blizu luke Džibuti v francoski Somaliji.

Vse polno je se Abesincev, ki so smatrali za pravega neguša v trdnja-

Očetov greh.

»Krivo me sodiš. Ako bi mogel kakor največji siromak s teboj živeti in bi za nič drugega ne vedel, bi bil najsrečnejši človek. Tebe ljubim, samo tebe in le tebe. Tebe bi tudi vzela, čim bi te imel na kaj.«

»Na kaj? Saj me imaš vsak dan na kaj vzeti.«
»Žal da ne. Čez leto dni, če mi bo sreča mila, bi morda mogel.«

»Če ti bo sreča mila?! Ti misliš vedno na denar. Čez leto pa bo ista pesem kakor zdaj; morda še hujša. Že pred domačimi me je zaradi tebe sram. Dolgo tega ne bom mogla prenašati.«

»Zato pa ti pravim, da se lahko odločiš, kakor se hočeš. Zaradi mene — ti besede ni treba držati.«

»Jaz jo bom držala,« je dejala po svoji ponosni navadi. »Le tedaj bi je ne, če bi se prepričala, da je brez smisla. Vzela pa tudi tedaj drugega ne bom.«

»Marta, ta beseda mi je dobro dela,« je dejal toplo in mehko. »Nisem vreden tvoje ljubezni; to pa ti obljubim: vse bom storil, da boš srečna.«

»Ko bi le verjeti mogla, da se boš obljube držal! Te jeseni si mi rekel, da se ne bom več imela kaj žaliti; pa je prišlo nato še hujše. Ko bi se človek le en sam krat mogel zanesti zate!«

»Zanesi se, Marta! Sveta resnica mi je, kar pravim.«

13

»Dobro, tokrat naj še bo! Toda zadnjič. Le pomni, da zadnjič!«

Se enkrat ga je z žalostnimi očmi proseče pogledala in odšla. Tudi danes mu ni dala roke. Skoraj hladna se mu je zdela in ponosna. Ni bila kakor prej kdaj. Vendar ga je navdajalo veselje in srce mu je bilo zopet polno; saj mu je ostala ona, ki mu je bila več ko vse na svetu.

Tako je slonel v gozdu in se vrnil šele v mraku.

VII.

Dober teden potem se je podal Tevž eno uro daleč navzgor k onim trem kmetom v Spodnjih Rovtah. Kupil je od njih precej stoječega lesa, in sicer tam okoli Suhega grabna. Sklenil je pismeno, da ga bo plačal šele o Novem letu. Ker je ponudil prav ugodno ceno, so kmetje ta pogoj sprejeli; menili so, da zgolj zaradi svoje skoposti odlaga plačilo na Novo leto.

Zdaj se je lotil dela, kakor se ga v Podkraju še ni kdo lotil. Kar si je pri Hiršlerju prihranil, je bilo ravno toliko, da je mogel pičlih pet mesecev živeti. Da bi si bil kakega pomagača najel, zato ni imel denarja; zaradi tega je moral sam vse opraviti.

Seveda so si ljudje znova imeli za kaj jezike brusiti. Toda Tevž se za ničesar ni brigal in je bil

Novi občinski proračun je preračunjen za leto 1936-37 sledeče: Osebnih izdatki 67.590 Din, imovinska varnost 32.000 Din, gradbena stroka 23.160 Din, gospodarstvo 12.600 Din, zdravje 3000 Din, občinsko gospodarstvo in podjetja 17.600 Din, pokojnine 1800 Din, razno 8.900 D, skupni izdatki pa 1.400.925 Din. Dohodki se krijejo z izdatki. Proračun ubožnega sklada izkazuje 5250 Din dohodkov in 35.500 Din izdatkov. Primanjkljaj prispeva občina z rednim prispevkom.

Lendava. Zapustil je Lendavo upravnik tuk. pošte g. Zgur Vinko. Bil je v Lendavi 16 let in nas je tako do dobra spoznal. Želimo le, da bi nas ohranil v prijetnem spominu. Premeščen je bil v Maribor.

Sv. Sebeščan. Na Marijin praznik 25. marca smo imeli slovesnost, ki nam ostane še dolgo v spominu. Bil je slovesen sprejem v novoustanovljeni Marijin vrtec. Otroci so se zbrali s svojim katehetom v šoli, odkoder so šli v procesiji v cerkev med pritrkavanjem zvonov. Deklice so bile beje oblečene in vse z venčkom-rožmarinom na glavi. Po prihodu v cerkev so otroci takoj zapeli »O Brezmadežna«. Po kratkem nagovoru je bil sprejem in razdelitev svetinj. Po sprejemu so otroci zapeli še »V Marijinem vrtcu«, nakar se je začela sv. maša. Med sv. mašo so peli otroci in to v splošno zadovoljnost vseh. Posebno ganljivo je bilo polušaati te Marijine otroke, ko so pred sv. oltarjem tako z občutkom peli »Jezus hoče v srce priti«. Krasno se je razlegala po sv. maši v naši mali cerkvi himna »Povsod Bogae«. V nabito polni cerkvi je bilo tudi več protestantov, ki so prišli gledat in poslušati naše pridne otroke. Po slovesnosti je g. katehet še otroke večkrat slikal. — Materinski dan bomo obhajali meseca maja. — Okrog naše cerkve smo prekopali zemljo in naredili lepe grede, kjer bodo cvetele lepe rože. — Orglje smo dali popraviti, ker so bile že res potrebno temeljitega popravila.

Sv. Sebeščan. Naši gasilci so si nabavili nove obleke, pa je več gasilcev tako siromašnih, da sami ne morejo plačati obleke, društvo pa tudi nima posebnih dohodkov. Za kritje teh stroškov priredijo naši gasilci v znani gostilni Zeko veselico na velikonočni pondeljek. Tukaj na Goričkem so veselice mirne, pride ob takih

prilikah do preprirov, kaj še do ubojev. — Poročali smo vam v časopisih, da pokažemo drugim župnijam, da pri nas katoliško časopisje napreduje, katerega katoliškega časopisa se pa ljudje oklenejo, je za katoliško stvar vse eno, na osebne koristi se pa ne more gledati. Statistiko smo zbrali po izjavi družin samih, pa

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMLJANIM S PRITISKOM KRVI, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

vođa deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 39.474/35

samo katoliških družin, če ima kaka protestantska družina katoliški list, tega ne vemo. Tako smo zbrali tudi statistiko za lansko leto. Ne razumemo, iz kakega razloga bi dru-

Hajdina. Na praznik Marijinega Oznanjenja so naše katoliške organizacije z združenimi močmi priredile prav posrečeno materinsko proslavo, katere se je udeležila ne le mladiča, ampak tudi odrasli v častnem številu. Vsi udeleženci so prišli do prepričanja, da le naša stara preizkušena društva, ki temeljijo na katoliških načelih, zmorejo take pristrane prireditve, medtem, ko ona društva izza novejših dni ne vedo drugega, ko samo nekatke tekme, in še te ob nedeljah in praznikih, da se Gospodovi dnevi skrunijo. Zato pa velja in gre od ust do ust le geslo: »Bodi včlanjen pri Bralnem društvu oziroma pri Krščanski ženski zvezi! Tako bo naša mladina vsestransko izobrazbo imela in srečnejša ji bo njena bodočnost!

St. Vid pri Ptuj. Naše prosvetno društvo je priredilo na praznik Marijinega oznanjenja materinski dan. Slavnostni govor je imel nekdanji

žine navajale neresnice. Navedli smo iste podatke, kot so bili v »Slovincu« in tam smo videli tudi popravek. V popravku se trdi, da so zgubile »Novine« letos le 15 naročnikov. V fari imamo 11 vasi in samo tu pri Sebeščanu so izgubile »Novine« letos 11 naročnikov in v Šalamencih 6, to je že 17 itd. Napredovale niso v nobeni vasi. Ne pšemo to iz kake mržnje, ne, samo zato, da ne bi naši naročniki dobili vtisa, da poročevalec nalašč poroča neresnične podatke. Priporočamo tudi mi »Novine«, vendar pa ne valjujemo nikomur ne »Slovenskega gospodarja« in ne »Novin«. Če prihaja v farno več »Novin«, kot smo mi trdili, je mogoče, mi smo le trdili, koliko je naročnikov. Bodimo vsi zadovoljni, da naše katoliško časopisje, vse eno katero, napreduje! To je naša zadnja beseda glede te statistike.

Pežabljivci, plačajte naročnino!

Krog. Pri nas bodo še letos zidali šolo, ozir. stanovanje za učitelje in še en razred in dvorano. Tako, da bomo imeli štiri učilnice. Denarja imamo okrog 60.000 Din.

dolgoletni šentvidski župnik p. Alfonz Svet. Igra »Zlata mamica« je prav lepo uspela in napravila na vse globok vtis. Zelo lepo je deklamirala Mielka Vaupotič »Naše mamice«. Tudi najmanjše ljubljenske mamice so pokazale ljubezen do svojih dobrotnic s spevoigrico »Naše mamice«, ki so jo izvedle zelo srčkano in žele zato mnogo priznanja. Veličastna sklepna živa slika »Otroci veseli okrog mamice srečne«, je zgledovala to lepo prireditve. Prireditve bo ostala vsem v lepem spominu, društvu pa služi v ponos in čast.

Središče. Narodna prosveta vprizori v dneh 5. aprila (cvetna nedelja) in 13. aprila (velikonočni pondeljek) »Slovenski pasifon«, drama 14 slikah. Prva predstava se vrši ob pol 8. uri zvečer, druga pa ob treh popoldne. Pridite in oglejte si to veliko odersko delo, ki ga znatno dopolnjujejo kostumi, petje in obširen scenični material.

Ljutomer. Na cvetno nedeljo popoldne ob pol štirih naše Prosvetno društvo ponovno vprizori krasno zgodovinsko igro »Mutec osojski«, ki jo je po Aškerčevi baladi napisal domačin Anton

dan na dan od rane zore do pozne noči v gozdu. Sam je podiral, sam klestil in lupil in vlačil hlude v graben. Močen je bil za dva, stasom pa se je tako izuril, da bi tudi trije drvarji težko bili kaj več napravili kakor on sam. Konec junija je bilo že kakih petdeset hlovov v grabnu, kraj julija že osemdeset. Videti je bilo, da se mu bo posrečilo, in večkrat je pri sebi računal, da bo zaslužil vsaj dvajset tisoč dinarjev, če Bog da. S tem denarjem bi zmoget jeseni kako večjo kupčijo in drugo leto bi se ogledal za kako kmetijo.

Toda namesto sreče ga je zadela nova nesreča in ga strahovito udarila.

Na Veliko Gospojnico je bilo tako soparično, kakor prej ves julij ne. Ze med pranganjem so se zbirale na vrhovih črne kepe. Videti je bilo, da se kuha nevihta. Tako je bilo do večera. Ko je sonce zašlo, so se jeli črni oblaki na vso moč poditi. Od dveh strani je zapiskal veter in se nad Podkrajem divje zavrtel. Bliskalo je venomer, da so se ognjene kače vlekale kakor verige brez konca od neba do zemlje. Grmelo in treskalo je, da so ječale gore. Potem se je utrgal oblak in razlil neznansko mnogo vode.

Lilo je kake četrt ure; potem se je poglelo. Toda v višavah je še vedno hrumelo, z novo silo so zaplesali viharji, znova so se vžgali bliski in bičali nočno nebo. Po lavovih je tulilo in pokalo, od sten

je odmevalo, grmelo je brez prestanka, cele minute je žarelo, vmes pa so stokali in zdihovali zvonovi.

Treska in hudega vremena — reši nas, o Gospod!

Drugi oblak se je utrgal in se usul na vas. Cesta je bila podobna potoku, po oknih je šklepetalo, kakor da suje tudi točo.

Proti polnoči so bliski ugasnili in gromi utihnili; šumel je le še enakomeren, gost dež.

Podkrajčani, ki so dozdej bdeli v strahu in molitvi okoli blagoslovljenih sveč, so mirno zaspali. Drugo jutro jih je obšla žalost, ko so našli polja in travnike na oni strani Bistrice na tolsto pokrite s kamenjem in peskom. Kakor pa je Suhi graben divjal, kaj takega pa niti najstarejši občani niso pomnili.

Najhuje razdejano je bilo Blazinovo zemljišče, prav tisto pri vodi, na katerem je bil Tevž vlnjižen. Prestrašen je šel mimo in gledal nekdanje lepo polje, ki ga je razrila voda in nasula nanj pečevja in vejevja.

Še večja groza pa ga je čakala zgoraj v Suhem grabnu. Struga je bila razrita, da je ni bilo spoznati. Tu se je kopičil pesek, tam je zijala gola skladovnica skal, drevje je ležalo navzkriž. Moj Bog, saj tu dol svojega lesa ne bo mogel spraviti, ali pa bo moral za spravo toliko dati, da ne bo ničesar zaslužil!

Ko je prilezel do frate, je videl, da nima več kaj spravljati. Ker graben tu ni bil strm, je hudournik

vi preminulega Lidj Jessu in po njegovi smrti pa njegovega še živvečega brata, ki bi naj zasedel prestol kot Menelik II., dasi ni povsem pri vseh petih.

Najbolj so se do sedaj trudili Italijani,

da bi se polastili slaboumnega Menelika II. in bi z njim pregnali s prestola sedaj vladajočega neguša, kar jim je pa doslej že parkrat spodletelo.

Menelika II.

In njegovo mater cesarico Fatumato Abubakar straži francoski guverner in je v zadnjem času odstranil iz bližine cesarskega potomstva vse one, ki so si, najeti od Italije in drugih držav, prizadevali, da bi zvalili Me-

Brumen od Sv. Križa pri Ljutomeru. Igra je že pri prvi predstavi vzbudila veliko pozornost. Po vsebini tudi spada v postni čas, saj predstavlja kesaenje in pokoro nad grehom. Vse okoličane, zlasti pa Križovčane, odkoder je doma avtor, vabimo, da pridejo tega dne v Ljutomer in si ogledajo »Osojskega muteca«. Na bode Vam žal!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi na velikonočni pondeljek vojno dramo v petih dejanjih »Živ pokopanc«.

Leskovec. Oznanjenje Marijino! Ta praznik smo letos popolnoma posvetili Mariji. Zarano so imele matere svoj nauk, pri poznem opravi- tu pa dekleta. Popoldne je bilo na novo spreje- tih v Marijino družbo nad 60 deklet. Marijina proslava se je končala popoldne po večernicah v šoli s prelepo duhovno igro »Theophilus«. V

dobro uspeli igri smo gledali ponazorjeno moč in veličino Matere božje, ki se tudi za največ- jega grešnika poteguje, ako se le skesano k njej zateče, kakor Theophilus. Marija, Mati ču- dovita, čuvaj našo mladino pogube! Želimo, da bi se ta prelepa igra ponovila!

Šmarje pri Jelšah. Naš Katoliški dom se ni sprejel med svoje stene toliko občinstva in tu- či ne igralcev, odkar stoji, kakor na Marijin praznik, ko so naši poštvovalni člani in čla- nice spravili na oder res lepi Meškov »Pasijon, Kristusovo trpljenje«. Prav je prerokoval »Slo- venski gospodar«, da je Meškov »Pasijon« res naš in da ne bodo mogli iti naši odri mimo nje- ga. Pri nas je žel v vsakem oziru naravnost velikanski uspeh. Za cvetno nedeljo 5. aprila, ko ponovimo »Kristusovo trpljenje«, se nam obeta zopet velik obisk. Vabimo vse naše prijat- elje od blizu in daleč!

kopali daleč na okoli znanega viničarja Franca Ahman, ki je bil skoraj pol stoletja kot vinčar pri istem gospodarju.

Sv. Urban pri Ptuj. Zalostno vest so nam sporočili iz ptujske bolnice, da je 12. marca umrla Marija Preložnik, ki je več let bolehalo ter iskala v bolnici ozdravljenje. Mesto zdravja pa je prišla smrt. Pogreba, ki se je vršil dne 14. marca v Ptuj na mestno pokopališče, sta se udeležila tudi dva brata orožnika Vinko in Franc Preložnik, ki sta sedaj v patroljni šoli v Ljubljani. Rajna naj počiva v miru, preosta- lim naše sožalje!

Ljutomer. Umrla je v Ljutomeru Skuhalova Johana, kakor so jo običajno imenovali, sicer se je pa pisala Šumenjak. Bila je gospodinja znanega ljutomerskega pesnika Petra Skuhala. Doživela je veliko starost 84 let. Njeno posest- vo, nekdanja last Petra Skuhala, je že lansko leto kupil g. Zacherl. Skuhalovi Johani pa daj Bog večni mir!

Veržej. V nedeljo, 29. marca, je umrl Peter Strajnsak, posestnik, po dovršenem 77. letu. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospo- darja«, vrl krščanski mož, ki je svoje otroke vzgojil v strogo krščanskem duhu. Naj počiva v miru! Ženi vdovi in dvema sinoma naše so- žalje!

Zusem pri Celju. Dne 23. marca je umrl na Zusmu 85 letni Jožef Petrinač. Bil je dober oče, skrben in miren gospodar. Splošno je bil priljub- len pri vseh. Vedel je dosti povedati od nekda- njega gradu »Tinje« in pokopališča iz rimskih časov. Izkopal je tudi neke kamenite plošče z napisi iz rimskih časov, katere je pozneje poslal v muzej. Bil je tudi naročnik »Slov. Gospodarja« do lanskega leta. Kako priljubljen je bil pri lju- deh, je pokazal njegov pogreb. Vsi, ki so ga po- znali, ga bodo ohranili v trajnem spominu. Naj mu bo zemljica lahka! Ostali rodbini izrekamo najgloblje sožalje!

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Odprta noč in dan so groba vrata.

Razbor pri Slovenjgradu. Dne 23. marca smo spremljali k večnemu počitku prevžitkarja Sovine Jakoba, s katerim smo izgubili iz naših vrst res vzor moža, pravega poštenjaka, ki je bil pravi značaj in tip pristnega slovenskega kmeta, kateremu je ljubi Bog naklonil 84 let bivanja v tej solzni dolini. Pokojni je bil odlič- en gospodar ter je tudi dolga leta sodeloval v raznih odborih kot značajan odbornik ter je bil dolga leta župan bivše občine Razbor pri Slov. Gradu. Upamo in iskreno želimo, da bi mu Naj- višji podelil na onem svetu najlepše plačilo za njegovo pravičnost in njegova dobra dela. Svo- je posestvo je že pred nekaj leti izročil svojemu sinu, ki je po vzgledu svojega očeta ravno tako napreden in značajan gospodar in zelo skrben družinski oče.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Umrl je 16. III. Marko Kroječ, prevžitkar, po domače Kugler, v 72. letu svoje starosti, pokopan pa je na praz- niku sv. Jožefa ob ogromni udeležbi ljudstva. Bil je značajan mož, v čigar hišo prihaja naš »Slovenski gospodar« že 42 let. Bil je izvrsten

tesarski mojster, 11 let je bil župan tukajšnje občine in to od leta 1912 do 1923. 6 let načel- nik šole, 30 let odbornik tukajšnje Hranilnice in posojilnice, tudi je bil odbornik živinorejske zadruga. Nakopal si je bolezen, srčno vodeniko, ki ga je priklenila na bolniško postelj in pre- rano spravila v grob. Njegovega pogreba se je udeležila mnogobrojna množica. Poslovilne besede mu je govoril g. župnik v cerkvi s priž- nice. Vsemogočni daj njegovi duši večni pokoj! Ženi vdovi, sinu, hčerki pa naše prav iskreno sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. V najlepši moški dobi 42 let je umrl kmet Alojzij Jamernik iz Počenika. Rajni je bil zvest naročnik našega »Slovenskega gospodarja« ter vzgleden gospo- dar. Zapušča ženo in pet nedoraslih otrok. Blagopokojnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. Smrt nam je zad- nji čas pobrala nekaj odličnih mož. Pred pol le- tom smo izgubili odličnega in uglednega go- spodarja Gabrijela Molnar, te dni pa smo po-

nelika II. in njegovo mater izven varnostne- ge območja Francije in da bi bila koj pri roki, če bi nastopila prilika, da bi se moral odreči abesinski kroni sedajni vladar Haile Selassie.

Menelik II. in njegova mati dobi- vata iz posebnega fon- da francoske Somalije pokojnino, s katero se preživljata.

Spomenik leta 1895 pa- dlim Italijanom.

Zadnje dni so se vr- šili med Italijani in Abe- sinci srditi boji na se- vnu med 3400 m viso- kým hribom Amba Ala- dži in Ašangi jezerom. Na gori Amba Aladži je padel 7. dec. 1895 Italijanski major To- selli s svojim bataljo- nom. Italijanske čete

pustil tod toliko tega, kar je drlo z njim, da je bila več kakor polovica lesa pokopana pod zemljo.

Ves iz sebe je dolgo strmel v to razdejanje. Potem je počenil na hlod in si z rokami podprl glavo.

Kaj zdaj?

Do Novega leta ne zmore denarja za les. Če pa ne bo plačal, ga bodo kmetje tožili. Potem bo moral priznati, da nima denarja. In nihče mu ne bo verjel... Izpričati bo moral, kam je del izkupiček za Dvornikovo — in nič drugega mu ne bo ostalo: izdati bo moral skrivnost in osramotiti očeta in vso rodovino... Ali tega ne bo! Nikoli ne bo! Ne, ne! — Toda kaj, če ne bo povedal resnice? Rekli bodo, da skriva denar, in obsodili ga bodo kot goljufa in vtaknili v ječo.

»O Bog, moj Bog! Kako moreš ubogega človeka tako zapustiti?«

Tedaj mu je šinila glava pokonci. Saj še ima denar. Pri Blazinovih ga ima, nekaj bo še za les tudi dobil; vse skup bo več ko dovolj, da poplača kmete v Rovtah. Če bo od Blazinovih le dobil! Zdaj, ko jih je nesreča obiskala! Pa ne more drugače... Kaj bo to spet marnjev! Res je strašno in ne bi tega nikoli storil, čeprav so mu toliko hudega pri- zadeli; saj ve, da se je tudi tista pustna norčija v Blazinovih glavah spočela... Zaškripal je z zobmi...

Ne, iz jeze, iz sovraštva, zavoljo maščevanja ne dela tega, ampak ker mora, ker drugače ne more... Vsak je sebi najbližji. Pri Blazinovih je v nevarnosti dom, pri njem pa zadnji košček časti, da ga reši in da ne zajde v ječo. Zato mora, mora tirjati Blazinove.

Da bi se otresel težkih misli, je poizkusil delati. Toda danes mu ni šlo od rok in zato se je kmalu vrnil s pobešeno glavo domov.

Že drugi dan se je oglasil pri Blazinovih in po- vedal, da ga je sila nagnala in da je prišel po denar. Najprej so ga gledali, potem pa so jeli vpiti in kričati in le malo je manjkalo, da ženske niso skočile vanj.

»Bodite pametni, ne more biti drugače,« je dejal mirno; »ako mi v štirih tednih vrnete, vam pustim obresti za zadnji dve leti.«

»Kaj boš puščal, ti salamenski skopuh!« je hre- ščala stara Blazinovka in ga s strupenimi očmi prebadala. »Ničesar ne plačamo, najmanj zdaj, ko nas je zadela taka nesreča.«

»Tudi mene je,« je odvrnil.

»Seveda! Tistih nekoliko dreves še besede ni vredno!« se je penila. »Naj bi te le bilo zadelo! Podgane pa miši naj ti požrejo tvoje jurije in tati naj jih dobijo!«

»Ali mi torej nočete vrniti?« jo je prekinil.

Kamnica. V nedeljo 5. aprila bo po rani sv. maši v cerkveni dvorani političen shod, na katerem govori g. Franjo Žebot in Šerbinek.

Troblje pri Slovenjgradcu. Od pamtiveka ne pomnimo, da bi bil iz tukajšnjega kraja kak dopis v »Slovenskem gospodarju«, kakor da bi bili vsi analfabeti, ali pa se bi bali uredniškega koša, ki je baže zelo velik. Pri porokah nismo najzadnji, imeli smo kar dve v tem predpustu. Pri nas prideta na 10 hišnih številk kar dve gostilni. Občinski urad imamo prav blizu, komaj dve uri oddaljen. Po čigavi zaslugi, si lahko mislimo.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Lep jubilej 50letnice rojstva je obhajal v četrtek tukajšnji veleposesnik g. Ilešič Franc v ljubečem krogu vse številne družine in vabljenih najožjih prijateljev. Castitamo!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Gospodarska slika nas »stilska« vedno bolj. Vina dobrega polne kleti, kupca pa od nikoder, pač pa vidimo zelo pogosto finančno kontrolo z gotovimi zapisniki. Kljub temu ne obupujemo, ampak se bistrimo za prihodnost. Prosvetno društvo pridno prireja podučne sestanke in je s čisto novimi močmi priredilo dne 12. marca prav lepo gledališko predstavo s podučnim predavanjem. — Isti dan je bil občni zbor novoustanovljene sadjarske podružnice. Vodstvo podružnice so dobili v roke moške, ki so najboljši porok, da bo podružnica v resnici uspevala v korist cele župnije. Tako pri prosvetnem društvu, kakor pri novoustanovljeni podružnici se je čutila skrivna sila, ki bi rada ovirala delo z osebnostmi, a je povsod zmagala misel na splošno korist nad osebnimi zadevami.

Ptujska gora. Proslava materinskega dneva. Ptujski gori, znameniti romarski božji poti, je prinesel 25. marec veliko veselje. Predpoldne ob pol 9. uri je bil med sv. mašo slovesen sprejem otrok v Marijin vrtec s skupnim sv. obhajilom. Sprejetih je bilo do 80 otrok. Ganljiv je bil prizor, ko so otroci, okinčani s cvetjem in svetinjicami, klečali pred čudodelnim kipom Matere božje črnogorske ter Marijo izvolili za svojo mater. Popoldne pa je Marijin vrtec priredil v

tukajšnji osnovni šoli akademijo z zelo peštrim programom kot proslavo materinskega dneva. Obisk je bil nepričakovano velik; dvorana je bila dobesedno nabito polna. Petje, deklamacije in dve igrici so izzvali od prisotnega občinstva ne samo buren aplavz, temveč tudi solze, tako da so celo možje držali kar robce na oči. Prav posebno globok vtis sta napravili na občinstvo zadnji točki: deklamacija »Rajni materi« in igrica »Močna mati«. Odmore so izpopolnjevali domači godci.

Prihova. Tukajšnja hranilnica in posojilnica je imela 25. marca svoj občni zbor. Bilanca kaže, da je posojilnica v težkem položaju. To je plod dela bivše samostojne kmetijske demokratične stranke v preteklih letih. JNS režim ni nič storil, da bi zajezil razvoj gospodarske in finančne krize, marveč je rano preganjal tiste, ki so bili drugega mišljenja. Sedaj si moramo sami pomagati, kolikor vemo in znamo. V naše može pa imamo popolno zaupanje. Našo posojilnico in hranilnico bodo vodili naslednji: načelnik je zopet g. Janez Ozimič, odborniki pa: Skrbinšek Franjo, ki je ob enem tajnik, Pučnik Albin, Mlakar Ivan in Kocjančič Anton, župnik. Nadzorstvo pa vodi zopet Jesenek Jožef. Bog daj v prihodnjem letu boljše uspehe!

Prihova. Najboljše moči na naši šoli so odšle drugam. Gdč. upraviteljica Lucija Bajčeva je odšla 2. marca v Ljubno v Savinjski dolini. Imela je posebno veselje za prireditve iger, bodisi s šolskim otroci, bodisi z odraslimi. V tem oziru jo bomo močno pogrešali. Nadomestil bi jo bil g. učitelj štefančič, ki je bil od banovine tu nastavljen kot dnevničar, v jeseni lanskega leta s 1. novembrom. Lepo je deloval v šoli in izven šole. Pri prosvetnem društvu je poučeval petje in imel že dobro izvežban pevski zbor, ki je veliko obetal. Tudi igro je že priredil za prosvetno društvo. Pa tudi ta je moral iti od nas in sicer v Prekmurje. Oženjen je, ima eno ljubko hčerkico Danico, bolešno gospo, ki je od žalosti obolela. Poslal je gospo k njenim staršem na Skomarje in sam odšel.

Sv. Jernej pri Ločah. Kakor povsod, tako tudi pri nas naši zavedni možje in fanti v velikem številu pristopajo v novo JRZ ter podpisujejo pristopnice. Živimo kakor prerajeni, ker je poplava novo ustvarjene stranke odnesla že skoro vse bivše JNSarje, ki so hoteli zrušiti

»klerikalno trdnjavo«. Kakor se sliši, dobimo spet nazaj svojo samostojno občino tako kakor je fara.

Slovenska Bistrica. Na cvetno nedeljo, popoldne po večernicah, bo v dvorani hotela Beograd skioptično predavanje o lanskem evharističnem kongresu. Predaval bo g. profesor Klasinc iz Maribora.

Središče ob Dravi. Na praznik Marijinega oznanenja je priredil Marijin vrtec ljubim mamicam krasno uspeli materinski dan. Ko bi videli, kako so bile naše manice vzradoščene nad ljubkim nastopom svojih otrok! Marsikatero oko je bilo solzno nad lepimi, prekrasnimi besedami g. kaplana. Obenem je bila ta prireditev zaključek duhovne obnove, ki se je vršila od 22. do 25. marca t. l. Uspeh iste je bil viden na Marijin praznik pri sv. maši, ko se je cela cerkev zgrnila k obhajilni mizi. Množice so šle, da prejmejo Kristusa Kralja. Tudi pridige so bile vsak dan dobro obiskane.

Štrigova pri Ljutomeru. Novak Ivan, po domače Pajtek, star 86 let, prevžitkar v Pajtekovem selu, je že večkrat v svoji duševni zmedenosti napovedal svoj naklep, da si bo življenje končal. Njegovi domači niso nikake važnosti polagali na to, kar naenkrat najdejo starega Pajteka, v soboto 21. marca popoldne, v domačem štednju obešenega. Drugi dan so ga po izvršeni komisiji brez cerkvenega obreda pokopali. — Na predpustno nedeljo umorjeni Pergar Karol se je odpravil v Štrigovo k pozni sv. maši, ni pa šel v cerkev, marveč se je zuna cerkve razgovarjal s svojimi tovariši, kdaj in kje se bodo v noči zbrali; po noči pa je bil ubit. Stari Pajtek je bil duševno zanemarjen, ni maral ne za cerkev, ne za sv. spoved in je takisto žalostno končal. Zelo svarilni primeri za naše ljudstvo! — Naš organist nas zapušča. Že pred novim letom je dobil novo službo v Varaždinu, katere še do danes zbog posebnih zadržkov ni nastopil. Službo organista je pri nas vršil čez 15 let; vodi je več cerkvenih društev ter zasluži kot javen delavec na kulturno-prosvetnem polju javno priznanje in zahvalo. — Nabiralna akcija za nove zvonove za cerkev na Razkrižju je s polnim uspehom končana. Sedaj čakamo na sprejem in blagoslovitev novih zvonov, ki se bo izvršilo ob ugodnem vremenu na velikonočni ponedeljek. Posvetitev bo

»Ne — in če se na glavo postaviš, tudi ne! Rajši zažgem hišo in hlev in vodo spustim po poiju. Zlodej naj te —«

Preklela ga je, da ga je postalo strah. Ni rekel ne besede in je odšel. Za njim se je razlegel peklenški krohot.

Doma je Tevž še enkrat vse preudaril; toda nobene druge poti ni našel. Ko zlepa ni šlo, je moralo iti zgrda. Oklevati ni smel več niti en dan; kajti zadolžnica je velela, da je treba posojilo tri mesece prej odpovedati. Ako je hotel do Novega leta dobiti denar, ni smel več odlašati.

Zaradi tega je šel naslednje dni na sodišče in teden navrh so dobili Blazinovi sodnijsko terjatev. Ti so že mislili, da so Tevža zastrašili in da si ne bo več upal nad nje zaradi denarja. Ko pa so videli, da mu je resnica, so nagnali tak vrišč, da je odmevalo po vsej fari.

Vse je obsojalo Tevža. Čeprav Blazinovi niso bili v časteh pri faranih, so se po zadnji nesreči vendar vsem smilili, medtem ko je Tevžu vsakdo privoščil škodo, ki mu jo je neurje napravilo. Vnebovpioč greh se jim je zdel, kar je počel Tevž. Kjer se je prikazal, so ga od vse povsod zmerjali: »Skopuh! Oderuh!« ... Toda Blazinovi so le prekmalu spoznali, da ljudem ni toliko zanje, temveč zato, da se nad Tevžem znesejo; kajti ko so iskali posojila,

da bi mogli Tevžu vrniti, ga niso dobili nikjer; zgodilo se je celo, da so se jeli tudi drugi upniki oglašati. Stara Blazinovka se je od jeze penila.

V tistem času je srečala Blazinova Liza Zvonikovo Marto na samem. Ko sta se pozdravili in je hotela ta iti naprej, jo je Liza strupeno obreknila:

»Ti, čuj! Povej svojemu oderuhu, da ga lepo pozdravim in mu želim, naj mu denar iz nosa in ušes vzraste!«

»Koga imaš v mislih?« je zardela Zvonikova.

»Koga drugega kakor tvojega ljubčka seveda, lepega Tevža, ženina tvojega, ki se ga bodo od same lakomnosti garje lotile.«

»Jaz nimam ženina.«

»Seveda ga nimaš več, haha, ker te je pustil. Prav ti je, prav, že prav! Take prevzetne goske obtičijo vedno v najhujšem blatu.«

»Kaj mi hočeš? Pusti me!«

»Nič ti nočem, le resnico ti hočem enkrat v obraz povedati. Misli si, kaka sreča, če se obesiš na Dvornika. Izbrala si si pa najhujšega stiskača in falota ...«

»Falot ni!«

»A tako? Ti še držiš z oderuhom!«

»Ne držim. Mene ne briga nič.«

(Dalje sledi.)

so se sedaj po predoru abesinske fronte na severu polastile omenjene gore. V neprestanem delu po dnevu in po noči so Italijani zgradili v 14 dneh 10 km dolgo in 6 m široko cesto na vrh Amba Aladži, kamor so postavili spomenik leta 1895 padlim. Spomenik tvori kameniti stožec z dopravnim kipom Mussolinija in s spominsko ploščo, na kateri je opisana junaška smrt maršalja Toselli.

OGLASI
v »Slov. gospodarju«
imajo
najboljši uspeh!